

Rydlandsstova på Vågenes, Radøy

I denne vetle stova på omlag 3x3 meter ville vi om veggjene kunne tala fått mang ein historie. Rydlandsstova har vore bustad for fleire familiar opp gjennom tidene. Les meir om dette på side 4.

Innhold:

- 2 Redaktøren
- 3 Lederen
- 4 Rydlandsstova
- 5 Slektsbok - trykkeri
- 6 Hvordan folk flest fikk etternavn
- 8 Sulten er den beste kokk
- 9 Program høsten 2003
- 10 Fra Sogndal til Konstantinopel
- 11 Styr og tillitsverv i DIS-Hordaland
- 12 Vanskapt unge på Voss i 1734

Redaktøren sin spalte

Eg var heldig og fekk førespurnad om å ha innlegg om slektsgransking og data på Hordaland Sogelag sitt arrangement "Lokalhistoriske dagar" i Rosendal. Dette var ei svært positiv oppleving. Dagane var fylt heilt ut med foredrag og aktivitetar. Søndagen deltok eg som representant for DIS-Hordaland på årsmøtet i Sogeleget. Til orientering står DIS-Hordaland som medlem i sogelaget.

Eg trur vi kan dra gjensidig nytte av kvarandre, spesielt når det gjeld kursarrangering. Mange av dei tema som sogelaget har arrangert kurs i, er tema som også vil være interessante for oss. Hausten 02 arrangerte dei bla kurs i behandling av historiske bilete, føler meg sikker på at dette temaet også interesserer mange i vår forening.

Oppfordrar styret til å kontakte sogelaget for å få eit tettare samarbeid, kanskje kunne det vert sett saman ei "gruppe" med representantar frå begge laga, for å sjå på kva saker vi med fordel kan samarbeida om. Det treng nødvendigvis ikkje bare være representantar frå styret som deltek i ei slik gruppe.

Denne måten å halde årsmøte/generalforsamling på meinar eg DIS-Hordaland burde sjå nærare på. Det er tross alt mange medlemmar som ikkje har anledning til å delta på møtene grunna lang reiseveg med bla ferjer som ikkje går når du treng dei ☺

Det vil ut frå eit "distriktssynspunkt" vore kjekt om ein lagde til eit større arrangement med gode foredragshaldarar i samband me årsmøte/generalforsamling. Då vil vi truleg klara å samla fleire og få meir ut av årsmøte/generalforsamling. Utfordrar styret til å sjå på alternativ måte å arrangera årsmøte/generalforsamling på.

Hans Ordin Østebø
Redaktør

Ha ein strålende slektsgranskarssommar ☺

FADDERE i DIS-Hordaland

Denne ordningen er ment å skulle være en hjelp til de av våre medlemmer som av en eller annen grunn trenger litt hjelp til å komme videre i sitt arbeid.

Er du medlem av DIS-Hordaland og trenger hjelp innen et av områdene under, så nøl ikke med å ta kontakt med noen av personene nedenfor!

Har du problemer som knytter seg til ting som ikke er med på listen eller ønsker å bli fadder i DIS-Hordaland, kan du ta kontakt med Renathe-Johanne Wågenes på tlf. 56 14 86 61 eller

E-post: leder@ho.disnorge.no

Brother's Keeper	Truls Magnus	55 12 07 17	trumag@c2i.net
Brother's Keeper	Odd Monsen	55 12 09 09	odmonsens@online.no
Brother's Keeper	Anne-Sofie H. Eknes	55 13 13 26	erikek@netcom.no
DISGEN	Sølvi Arntzen	55 26 65 51	solarnt@online.no
Embla			
Familie & slekt	Jarle Hannisdal	55 12 19 85	jarlehannisdal@c2i.net
TMG	Turid H. Bergsagel	55 16 52 22	turid.holleland@student.uib.no
TMG	Hans Ordin Østebø	53 47 61 66	hoestebo@online.no
GEDCOM	Arild Tangerås	55 13 24 06	atangeras@online.no
DIS-Treff	Alf Egil Skjeldestad	55 34 77 61/56 31 60 93	distreff@ho.disnorge.no

Styreleder har ordet

I vår har DIS-Hordaland holdt på med et prosjekt hvor vi har samlet bilder og informasjon om alle kirker/kapeller i Hordaland fylket. I første omgang har vi tatt et bilde av hver kirke utenfra. Videre planer er å ta bilder/registrere gravsteinene ved hver enkel kirke. Denne informasjonen vil linkes opp her. Allerede nå kan dere finne linker til de av gravplassene som allerede er registrert. (Selve registeret ligger på Digitalarkivet). Andre aktuelle fremtidsplaner med siden er å få registrert hvem som har vært prester i prestegjeldene. Det har også kommet et forslag om å legge ut bilder av de gamle kirkene som ikke lengre eksisterer. Dette er mål for fremtiden, men det trengs ressurser til dette. En hjelpende hånd tar vi alltid imot ☺

Det har vært mye arbeid, men også spennende. Det er jeg som har stått for teksten til alle kirkene og dette har vært veldig lærerikt. Jeg har fått et innblikk i hvordan kirkehistorien har vært her i fylket vårt. Jeg hadde vel aldri trodd at det har vært og er så mange kirker som historien kan fortelle. I 1720-årene trengte kongen penger og selger kirkene til folket. De fleste er i privat eie frem til 1850-70-årene da de blir gitt eller solgt til menigheten. Mange kirker blir da revet og ny bygget. Heldigvis har man oppgjennom tidene klart å ta vare på mange av de gamle tingene som har stått i kirkene. Noe er nå på museum, mens annet er fortsatt i bruk. Dessverre er mange av de riktig gamle kirkene borte nå, men de vi har igjen gir de besøkende mye historisk sus. Nå har jeg heldigvis ikke måtte reise rundt å ta bilder av alle kirkene alene, men noen turer har det vært. Har besøkt steder jeg aldri har vært eller kanskje aldri ville ha kommet til hvis det ikke var for at noen en gang hadde plassert en kirke/kapell der. Men også egne slektsteder har jeg fått besøke på turen.

Men et kapell kommer jeg nok ikke til å glemme så lett. Jordalen kapell på Voss. Hjelp meg!! Turen dit var rett og slett skremmende. Mine barn har vært med meg på disse turene og min eldste sønn sa: Mamma er du redd?, Neida kom det fra mor, med en skjelvende stemme. ☺ Veien gikk på grus og sand inne i fjellet, mer eller mindre i en særdeles bratt bakke i ca 3 kilometer. Ikke visste jeg om jeg var på rett vei. Det hjalp lite da jeg inne i den svarte tunnelen, med plass til en bil, møtte en lastebil. Skrekk og gru, her måtte det rygges. Skal si at sjåføren av den bilen lo. Jo, jeg var på rett vei sa han, mennesker bodde det der oppe også (!) og man skulle ikke klage på dette fine sommerføre. Da han fortalte om vinterføre gikk jeg fra hvit til grønn. Vel oppe var det helt nydelig, men så skulle man ned. Det som tidligere var rett opp på grus var nå rett ned på grus. Det gikk seint, men greit og en smule skjelvende kunne jeg endelig reise hjem. Siste kirke på Voss var nå foreviget på film ☺

Takk til alle som har gjort dette mulig!

Renathe-Johanne Wågnes
Leder

PÅ KURS I HØST?

Nybegynnerkurs i slektsgranskning:

BERGEN:

Dato: Ikke fastsett

Sted: Kronstad Hovedgård, Bergen.

Påmelding til: kurs@ho.disnorge.no

KVINNHERAD:

Dato: 16. 18. 23. 25. september

Sted: Kvinnherad bibliotek, Husnes

Påmelding til: kvinnherad@ho.disnorge.no

Pris: 300,- for medlemmer, 600,- for ikke medlemmer.

Kurs i gotisk skrift:

Dato: Ikke bestemt

Sted: Statsarkivet i Bergen. Tid: 17-20.

Påmelding til: kurs@ho.disnorge.no

Pris 300,- for medlemmer, 600,- for ikke medlemmer.

Velkommen på kurs!

Rydlandstova på Radøy

Går vi sjøvegen ned til Øyjordspodden lengst sør på Vågenes, vil vi sjå eit lite hus mec torvtak, det er ca 3x3 m.

Rydlandstova

Frå min barndomstid hugsa eg denne gamle stova best som

hestehus, til næraste naboen. Att den skulle verta reingjort og vølt med nytt torvtak, det hadde eg ikkje tenkt meg. Det var med meg som med mange andre på den tida, vi sa, var no dette til noko anna enn og riva ned og brenne opp? Så takk skal dei ha som tok vare på denne gamle stova, og sette den i god stand, slik at den er i bruk. Om sommaren er det eit yrande liv rundt denne gamle stova, og med ei moderne campingvogn i nærleiken.

Rydlandshuset har som alle andre gamle hus ei historie å fortelje oss. Det eg veit om denne husmannsplassen utan jord, er at dei som bygde og sat seg til her var Ole Olsen frå Rydland i Herdla og kona Seselie Rasmusdotter, som var av ei gamal slekt på søre Vågenes og nordre Sæle. Det var omkring 1850 han Rydlands-Ola og kona sats seg til her. Men då hadde det vesle huset allereie stått på ein annan stad, og var i bruk av ein omgangsskulelærer, som hadde kona og fleire born. (Han var min tippoldefar). Så vist desse gamle tømmerveggene kunne snakka, så ville det vorte ei lang historie.

Han Rydlands-Ola skulle etter det eg forstod på dei gamle, vera ein drivande kar både på sjø og land. Det kan i den samanheng nemnast at han i nokre år forpakta ein halvpart av ein gard på søre Vågenes som Askild Romarheim eigde. Den tida hadde Ola og kona råderett over 4 kyr og 5 sauer, og dertil

poteter og korn, og følte seg vell trygg i matvegen. Det vart verre når han som hadde odelsrett til denne halvparten løyste den inn. Då hadde Ola og Seselie berre færingsbåten og fiske og lita på for seg og borna sine. Dei må nok som alle husmannsfolk vore nøysame. Borna deira reiste ut etter kvart som dei vart vaksne, yngste sonen Mons, hugsa far min. Mons

reiste til Bergen og utdana seg til bakar, og det vart fortalt i min barndom av dei gamle på Vågenes, at han Mons reiste ofte heim til far sin, og eg tenkjer han hadde brød med seg kvar gong han reiste.

Mor til desse borna, Seselie Rasmusdotter døydde 28 mai 1878, 56 år gamal. Seselie hadde fleire lagrettsmenn i slekta si.

Mannen hennar Seselie, han

Inne i stova

Rydlands-Ola døydde 4 mai 1896, 73 år gamal. Presten har ført til i kyrkjeboka «Dødde i sin bopel på søre Vågenes av alderdom». Så her får vi opplyst av presten at ein som døydde 73 år gamal i 1890-åra vart rekna som gamal mann.

Dette får vera mitt bidrag til saga om Rydlandshuset, og eg håper at dei som les dette, og seinar går sjøvegen ned og forbi denne vesle stova, stogga eit minutt og kjem i hug at dei var ikkje så kravfull dei som levde før oss. Og ikkje hadde dei så mykje for slitet heller. Men kanskje var dei fornøgde og sov godt. Dei levde nok meir i pakt med naturen.

Johannes Vågenes, Bergen

Kulturdagene i Årstad 2003

Søndag den 28. september blir det åpent hus (2 etg) på Kronstad Hovedgård fra kl 1200 til 1800. Gratis entre. Vi satsar på en slektsgranskerdag med digitalarkivet/internett, presentasjon av slektsprogram, innføring i slektsgranskning osv. Med andre ord, det som interesserer oss slektsgranskere.

Hele programmet er ikke ferdig enda, men det vil bli lagt ut på vår hjemmeside så snart det er ferdig. Vi kommer til å ha åpen kafé og håper at noen av våre flittige slektsgranskere kan tenke seg å hjelpe med baking og evt. salg. Også andre som føler at de kan bidra er hjertelig velkommen slik at styret får litt avlastning i løpet av dagen.

KJÆRE FORFATTER

Mange velger å gi ut boken sin selv, og Kolofon gjør denne prosessen enklere: Vi kan ta oss av det administrative og produksjonsmessige.

Storparten av fortjenesten blir dessuten liggende der den bør være:
Hos forfatteren.

Metoden som brukes er unik og trykker boken først når bestillingen er lagt inn. Boken trykkes i løpet av timer og sendes direkte til kjøper. Dette muliggjør utgivelser i få eksemplarer og sørger samtidig for at forfatteren har betydelig større inntjening av boka enten opplaget er lite eller stort.

- "endelig et reelt tilbud for smale titler i mindre opplag"
- "dette gir meg en helt ny mulighet til fortjeneste på boka, samtidig som inngangsbilletten er betydelig lavere enn tidligere"
- "allerede etter salg av de første 70-80 bøkene gikk jeg i pluss med Bokpakka"
- "jeg ante ikke at det var så enkelt å gi ut boken min selv"

Vår arbeidsmetode skiller seg fra "vanlige" forlag i den forstand at forfatter selv klargjør og kvalitetssikrer innholdet. Forfatter har alle rettigheter over materialet.

Det kan være tilfeller hvor forfatter ønsker mindre opplag uten "Bokpakka". Vi tilbyr trykk helt ned i ett eksemplar.

Da pris er avhengig av opplag og sideantall ber vi deg ta nærmere kontakt for tilbud på konkrete prosjekter.

Er det spørsmål forøvrig står vi naturligvis til disposisjon.

Med vennlig hilsen

Tom J. Halsør

For KOLOFON AS
T: 22 54 54 90
www.kolofon.com
post@kolofon.com

KOLOFON AS
B O X 1 7 1
1 3 2 2 H ø v i k
N O R W A Y
T: (+47) 22 54 54 90
F: (+47) 85 02 69 91
www.kolofon.com
post@kolofon.com
Org. nr. NO982 060 338MVA

telefon: 22 54 54 90

epost: post@kolofon.com

www.kolofon.com

KOLOFON AS | Postboks 171 | N-1322 Høvik

Hvordan folk flest fikk etternavn i Norge!

Generell etternavnhistorie

I mellomalderen og i flere hundre år etter det var det lite faste etternavnssystemer i Norden. I praksis ble ett eller flere tilnavn brukt om samme person, som disse mellomaldereksempla med moderne skrivemåte: Hellig-Olav, Olav Digre og Olav Haraldsson, og Hårek på Tjøtta. Helt fram til 1900-tallet kjenner vi liknende navneformer, både i byene og på landet, og det holdt seg best på landet. Nyere eksempler er Bakke-Hans, Hans i Bakken, Sjur-Olina (datter av Sjur), Svarte-Henrik, Vesle-Ola, Alf Prøysens Jordmor-Matja, og kirkebokformer som Hans Pedersen og Marte Pedersdatter.

Dette var i praksis bruksmåten for folk flest fram til faste etternavn ble tatt i bruk, først hos overklassen og i byene, til sist på landet etter innføringa av personnavnloven i 1923. For samer og kvener har det vært annerledes, som jeg kommer tilbake til.

De første reglene om etternavn som gjaldt i Norge, kom med pålegget om faste etternavn for adelen i Danmark i 1526 (Ot. prp. nr. 17 (1901–1902), s. 2; Hallager 1895, s. 43). I praksis gjaldt det for adelen som var felles for Danmark og Norge og knytta til den danske kongen.

Overklassen, som særlig holdt til i byene, begynte med arvelige etternavn fra 1600-1700-tallet. Det var svært ofte danske og tyske etternavn, f.eks. Schreiner, Brun, Friis og Irgens. Dessuten var det sen-navn og steds- eller gårdsnavn med dansk eller norsk opphav, som Andersen og Dahl.

Rundt andre halvdel av 1700-tallet begynte konene i noen tilfeller å bruke samme etternavn som sine ektemenn. Midt på 1800-tallet var denne skikken trengt omtrent fullstendig gjennom i overklassen.

Andre byboere av begge kjønn brukte fram til tidlig på 1800-tallet sine fedres navn med sen- eller datter-ending, såkalte patronymer. De gikk stort sett over til arvelige sen-navn i andre halvdel av 1800-tallet, først i de største byene. Etter hundreårsskiftet 1900 tok folk i byene mer og mer i bruk gårdsnavn som etternavn.

Da folk flest tok i bruk arvelige etternavn, ble

ektemannens etternavn et felles navn for familien, også for konene.

På landsbygda var folk ført opp med patronym etter sine fedre i offentlige dokumenter, som i kirkebøkene. Når folk på landsbygda skulle ha faste etternavn, ble òg navn på gårdsbruk et naturlig valg, som følge av muntlig bruk. De ble òg i blant brukt i noen typer offentlige dokumenter, som f.eks. skatteregister .

Etternavn av gårdsnavn

Den første personnavnloven, fra 1923, stilte som hovedregel krav om matrikkelform for nye etternavn av gårdsnavn, men åpna for andre former når de ikke var like beskytta etternavn.

Det er ganske vanlig at det fins parallelle etternavnsformer med opphav i samme gårdsbruk eller nabobruk. De gamle formene er gjerne i bruk blant folk som har flytta fra gården før navneloven ble satt i verk. Derimot har folk som har budd på gården, ofte har tatt navnet i ei mer fornorska form, særlig fordi de har tatt navnet i bruk som etternavn senere enn dem som har flytta ut. Men også folk på gårdene har tatt eldre former, antakelig fordi de hadde tatt i bruk den eldre forma før loven ble satt i verk, eller fordi de som førte register ikke kjente eller praktiserte loven strengt. Dessuten var antakelig matrikkelen fra 1903–1908 ikke godt kjent i detalj. Vi kan ikke se bort fra at enkelttilfeller med valg av andre former enn matrikkelformer ha vært mot loven.

Kvinnens etternavn i ekteskap og samboerskap

Kvinnens etter- og etternavn i ekteskap og samboerforhold har skifta gjennom tidene.

* For rundt fem hundre år siden var det vanlig i Norge og vestlig kultur at menn og kvinner hadde egne etternavn, i den grad i de hadde faste etternavn. I skriftlige dokumenter ble de fleste kvinner nok helst skrevet med farens fornavn pluss -datter som ending eller tillegg.

* I flere hundre år har mannen blitt regna som familieoverhode, og hans etternavn har vært felles for hele familien, også kona. Dette har eldst tradisjon

Hvordan folk flest fikk etternavn i Norge!

i overklassen i store deler av Vest-Europa.

* Med byvekst og industrireising i store deler av Europa på 1800-tallet ble store folkemengder samla, og de var dessuten lite bofaste. Det oppsto behov for faste navn for familier, og da var det mer tradisjon for hans enn hennes. Noen beholdt sitt som ekstra fornavn.

* Personnavnloven i 1923 kombinerte tradisjon og det praktiske, deriblant for gifte kvinner. Justiskomiteen skrev at «det hverken er naturlig eller hensiktsmessig, at mann og hustru fører forskjellige slektsnavn». Kvinnene kunne beholde sitt eget etternavn som ekstra fornavn (§ 4).

* Med lovendring i 1949 fikk kvinner igjen rett til å bruke sine etternavn fra før ekteskapet. Begrunnelsen var at kvinners egen yrkeskarriere gjorde at de kunne trenge å beholde etternavnet når de gifta seg.

* Senere har likestilling ført til nye endringer, bl.a. at ektefeller kan velge konas etternavn som felles navn fra 1979, og fra 2003 kan begge ektefeller få doble etternavn sammensatt av begge navn, og kvinner kan få etternavn med mors eller fars fornavn og endinga -datter.

Mellomnavnhistorie

Skikken med ekstra fornavn av etternavnstype kom til Norge fra Danmark på 1700-talet, ikke minst ved nære familieband. Det samme gjaldt bruken av to normale fornavn. I praksis ble disse navna av etternavnstype brukt på samme måten som normale fornavn. I samme søskenflokk kunne de få hver sine ekstra fornavn, dels normale fornavn og dels forskjellige navn av etternavnstype.

Bruken av etternavn i mellomposisjonen, kunne enten være et etternavn fra tidligere slektsledd, eller det kunne være et navn henta utenfor familien. Når slike opphavlige etternavn ble henta innenfor familien, tilsvarte de i hovedsak vanlige bruksmåter for mellomnavn i dag.

Bruken av ekstra fornavn både av fornavns- og etternavnstype spredte seg på 1800-tallet til folk flest over store deler av landet. Dessuten ble etternavn fra andre enn familien òg noe brukt som første fornavn, som nevnt. Bruk av etternavn som første eller ekstra fornavn ble i stor grad stoppa av navneloven i 1923, først og fremst de ikke-familiære.

Personnavnloven i 1923 satte strenge grenser for å få et etternavn fra egen familie foran det egentlige etternavnet, dvs. i mellomnavnsposisjon. Dette var bare mulig for sin mors oppvekstnavn («pikenavn»), men dette kunne ikke arves videre i denne posisjonen. Gifte kvinner fikk bruke sine oppvekstnavn foran etternavnet som de hadde felles med ektemannen. Dessuten kunne såkalte patronym/»farsnavn» etter egen far blir brukt i mellomposisjonen, men ikke som etternavn, f.eks. Andersen og Andersdatter.

Mulighetene for valg av navn i mellomposisjonen har blitt utvida litt etter litt, særlig med den nye loven fra 1.1.2003.

Lesestoff

Nedrelid, Gudlaug: «Framvoksteren av norske slektsnamn», s. 115–137 i boka Å kallast med sitt rette namn, utg. av Norsk lokalhistorisk institutt 2002.

Utne, Ivar: Tyske og hollandske slektsnavn i Norge. Genealogen, nr. 1, 2000, s. 51–53.

Utne, Ivar: Utviklinga av slektsnavn i Norge, med særlig vekt på sen-navn. Genealogen nr. 2, 2001, s. 13–26.

Utne, Ivar: Gifte kvinners etternavn, slektsnavn og mellomnavn. Genealogen nr. 2, 2002, s. 5–19.

Utne, Ivar: Fornamn som er like etternamn. Namn og Nemne nr. 18, s. 79–98. (Bl.a. om mellomnavn.)

Utne, Ivar: Navn på gårdsbruk som etternavn. Nytt om namn nr. 35, s. 14–21. (Om regler for skrivemåter.)

Olav Veka: Norsk etternamnleksikon. Norske slektsnamn – utbreiing, tyding og opphav. Oslo: Det Norske Samlaget, 2000 og 2001. (Inneholder opplysninger om utbredelse og opphav.)

Opplysninger om den nye navneloven, som gjelder fra 1.1.2003, fins på nettsidene hos

Justisdepartementet. I april 2003 var nettadressa slik: <http://www.odin.dep.no/jd/norsk/aktuelt/012101-990397/>

Ivar Utne
Nordisk institutt, Univ. i Bergen,
Sydnesplassen 7,
5007 Bergen
tlf. 55 58 24 04
e-post: ivar.utne@nor.uib.no
(Manus levert 28.4.2003.)

Sulten er den beste kokk

Denne hendelse fant sted på Laksevåg en sommerdag under krigen, jeg er i dag ikke helt sikker på om det i 1942 eller 1943.

Jeg var «løpis» den sommeren og var det som vi kalt for «svært heldig» for jeg ble ikke bare utstyrt med korg til å frakte varer fra brutikk til kunde, jeg fikk også sykkel. Sykkel var under krigen veldig ettertraktet av oss gutta for det var umulig å få kjøpt.

Dette var en sykkel med et stort bakhjul og lite forhjul med varekorg over. Etersom min oppdragsgiver var en fiskehandel og med 2 utsalg, kjørte jeg mange ganger fisk mellom butikkene.

Det var akkurat det jeg gjorde denne dagen, 15 kg med fin vårsild hadde jeg i korgen og min rute var nedre veien mot Laksevåg, ved det som vi kalte for blåkaien (Stolz har vel et betongblanderer her i dag der) lå et stort tysk krigsskip. Det var ingen kai, men derimot fjære her med et nettinggjerde mot veien. Russiske krigsfanger hold på og avmontere utstyr på båten. Nå var vi vel vant med de russiske krigsfanene, som det var mange tusen av på Laksevåg, og vi visste godt at de var stadig sulten. Mange matpakker byttet hender når vi på skolevei møtte de store kolloner med fanger.

Jeg stanset ved omtalte gjerde, holdt meg fast i dette «det var helt ulovlig, men jeg tok sjansen» og fulgte med på hva som skjedde ned på skipet. Plutselig ser jeg et ansikt inne i gresset ved gjerdet, personen pekte på munnen sin og viste tydelig at han var sulten. Det eneste jeg hadde å gi fra meg var sild og det fikk han, en etter en. Han spiste dem som måsen, de ble slukt, ikke spist. Silden var 25 cm lang og jeg stod faktisk og brekket meg i hans sted. Han forsvant like stille som han kom, men straks var en ny på plass i gresset. Det kom to til, men da var det slutt, de tyske vaktene skrek opp og ba meg forsvinne ellers skulle de skyte. Vell, jeg syklet til mottager med resten og satte korgen stilt fra meg på disken og vil gå, da jeg hører et rungende STOPP, vent litt. Så ble det konferert med butikken jeg kom fra og da kom dommen, jeg hadde stjålet av varene. Resultatet var at jeg fikk sparken der og da. Jeg ga ingen forklaring om fangene, men spurte pent om kunne få mitt tilgodehavende. «Penger!?, et spark i ræven det var det du skulle hatt» var svaret.

Jeg hadde store problemer med å fortelle dette til far når han kom hjem fra arbeid, men han som var meget flink til å lage mat sa bare, ja, ja. Sulten er fremdeles den beste kokk.

Willy Iversen,
Bergen

Etterlysning

Jeg er interessert i å få kontakt med mine nærmeste slektninger i USA.

Et barn av min bestefar heter Johan Kristian Johannessen Telle, Sund i Hordaland.
Fødselsår 1887. (Hans navni USA var John C. Johnson, immigrant til USA, Agden, Utah 1911).
Datter hans heter Elizabeth L. Saylor, født 22-12-1926, død 15-01-1997.

Johannes Andersen Telle
Vadmyrvn. 40,
5172 Loddefjord/Bergen
e-mail: johantel@online.no

DIS-Norge Piquet-skjorter

DIS-Norge har fått laget hvite piquet-skjorter med DIS-Norge logoen på venstre brystlomme. (str. S-XL).

De koster kr 150 pr stk + porto.
Hvis du er interessert i noe av dette kan bestille fra nestleder Jarle Hannisdal
E-post: jarlehannisdal@c2i.net

Program høsten 2003

DIS-HORDALAND

Onsdag 20 august 2003 19:00
Sted: Bergen , Kronstad Hovedgård
Tema: Brukermøte

Onsdag 17 september 2003 19:00
Sted: Bergen , Kronstad Hovedgård
Tema: Foredrag av Elbjørg Haug
Om Kalmarunionen og dronning
Margrethe I

Onsdag 15 oktober 2003
Sted: Bergen, Kronstad Hovedgård
Tema: Foredrag av Otto Jørgensen.
Presentasjon av Brothers Keeper 6.
En ypperlig anledning til å få ekspert hjelp
i forbindelse med den nye BK6.

Kronstad Hovedgård

Onsdag 19 november 2003
Sted: Bergen, Kronstad Hovedgård
Tema: Brukermøte

Onsdag 17 desember 2003
Sted: Bergen, Kronstad Hovedgård
Tema: Julemøte

Velkommen på møtene

DIS - Hordaland - Kvinnherad

Torsdag 4. september kl. 19:30
Stad: Kvinnherad Bibliotek, Husnes
Tema: Brukarmøte

Torsdag 2. oktober kl. 19:30
Stad: Kvinnherad Bibliotek, Husnes
Tema: ikkje fastsett

Torsdag 6. november kl. 19:30
Stad: Kvinnherad Bibliotek, Husnes
Tema: Foredrag om å lage slektsbok.

Torsdag 4. desember kl. 19:30
Stad: Kvinnherad Bibliotek, Husnes
Tema: Årsmøte, vegen vidare.

Kvinnherad bibliotek, Husnes

KURS
Nybegynnarkurs i slektsgransking
Tid: 16. - 18. - 23. - 25. september
Kl.: 18:00 -20:30
Stad: Kvinnherad Bibliotek, Husnes
Tema: Kjelder - Internett - Slektsprogram
Påmeldingsfrist: 4. september
Til: kvinnherad@ho.disnorge.no

Velkommen på møtene

Fra Sogndal til Konstantinopel

I sin tid, under arbeid med å greie ut egen slekt, dukket det opp et skipsnavn, "Lucy Reppen", det var en fullrigger som en oldefar hadde vært med å sette penger i og få innkjøpt til Norge. Jeg ble nysgjerrig, men den gang fant jeg ingen forklaring på det, inntil det en dag kom opplysninger fra Sjøfartsmuseet i Arendal: En av rederne var gift og Reppen var pikenavnet til kona.

I folketellingen 1865 for Mandal fant jeg en begynnelse på sporet, Sivert og Walborg. Sivert, eller Sjur, var født i Sogndal stift, viste det seg, i 1777-78, da het han Sjur Nilsson Reppen. I 1801 er han oppført som «målar». Han har slått seg ned i Mandal, og er gift med Walborg Marie Sånum fra Halse. Nå i 1865 var Sivert stadsveier og drev forretning. Sivert og Walborg var velaktede folk, hun døde 82 år gammel, Sivert ble hele 96 år. Med tiden får paret 8 barn, og nå får det farge etter hvert: Nicoline Cesilie, Carl Johan, Adolf Julius, Sophie Wilhelmine, Othilie Lovise, Julie Verginie, Nils og Regina.

Noen av barna forble i Mandal, noen dro langt ut i verden:

- Nicoline Cesilie Reppen f. 1814 (?) var husjomfru i Mandal, og døde der ugift.
- Carl Johan Reppen f. 1823, gikk til sjøs, og ble skipsmegler og agent i Istanbul, og han ble norsk/svensk havnekaptein der, og dren en stor forretning. Tidligere i livet hadde han også bodd på Malta. Han var gift med Marigne Spadaro, f. 1863 i Bulgaria, hadde 5 barn. Carl dør 1904.
- Adolf Julius Reppen f. 1826, var skipsfører og tok borgerskap i Bergen 1850. Senere i livet slo han seg ned nær Mandal, hvor han kjøpte en gård, Skinstø. Døde ugift 1889.

- Sophie Wilhelmine f. 1830 forble i Mandal, gift med kjøpmann Svensen, 2 barn.
- Othilie Lovise f. 1832, giftet seg med samlagsbestyreren i Kristiansand Ole C. Johansen, 4 barn. Og det er HER oppklaringen kommer: Navnet hennes Lovise Reppen blir «shinet opp» til «Lucy Reppen», et klangfullt og forståelig navn på alle språk.
- Julie Verginie Reppen f. 1838 døde ugift i Mandal.
- Nils Reppen f. ?, sjømann, gift og bodde i Tyskland som forretningsmann.
- Regine Reppen f. ?, slo seg ned i Horten, gift med Johan Johansen, 4 barn.

Men, Theodor Richard Reppen, 1863-1931 var sønn av Carl Johan og Marigne. Han overtok farens firma, og blant flere verv ble han etter hvert norsk konsul i 1906 i Istanbul. Firmanavnet Theo Reppen kunne man se i Norges Handels & Sjøfartstidende også lenge etter siste krig. Han var gift med Sofie Regine Johansen, datter av rederen i Kristiansand, hun var født 1863 og døde 1940 på Lillehammer.

Theo Reppen og Sofie Regine hadde en sønn, Frithjof Hjalmar. Han ble født i 1863 i det meget internasjonale huset i Istanbul, vokste opp og ble utdannet i utlandet, og ble etter hvert en kjent arkitekt. Han bodde i Norge fra 1917, og har tegnet flere kjente bygg her, bl. a. Majorstua. Etter farens død i 1931 overtok han firmaet i Istanbul. Og så kom krigen til Norge. I 1941 ble han arrestert av tyskerne, og satt først på Grini, hvorpå han ble sendt til leir i Tyskland. Så vidt vi vet, døde Frithjof Reppen 5 april 1945, - skutt under fangetransport i nærheten av Wien!

Jens Holst

DIS-Hordaland KRUS:

Vi har fått laget oss krus i moderne design for varm/kald drikke. Disse har logo og påskriften DIS-Hordaland. De er i salg for kr 50,-. De er veldig flotte og flere har allerede benyttet sjansen til å skaffe seg kruset. Krusene selges på våre møter.

Statsarkivet

Statsarkivet i Bergen vil holde åpent en lørdag i høst for våre medlemmer. Dato blir opplyst på e-post til medlemmene.

Hjertelig velkommen.

Styre og tillitsverv i DIS-Hordaland

STYRET

Navn	Adresse	Postnr. /sted	Tlf. privat	Tlf. jobb	Tiltrådt	Varighet
Renathe J. Wågenes Leder + Kildereg. leder@ho.disnorge.no	Hetlevikvegen 63	5304 Hetlevik	56 14 86 61 412 29 171	55 97 36 41	19.02.2003	1 år
Jarle Hannisdal Nestleder jarlehannisdal@c2i.net	Rekdalsveien 126	5151 Straumsgrend	55 12 19 85	950 30 053	19.02.2003	2 år
Johan L. Kvamme Kasserer lukvamme@online.no	Steinstøvn. 476	5109 Hylkje	55 19 09 89	55 19 00 29	19.02.2003	2 år
Helge Morten Slettebø Sekretær helg-sle@online.no	Hjortevegen 24B	5236 Rådal	55 13 48 96		19.02.2003	1 år
Kenneth Bratland Styremedlem kennethbratland@hotmail.com	Vestre Nordgardleitet 1	5137 Mjølkeråen	55 18 86 32	986 24 028	19.02.2003	1 år
Sølvi Arntzen Varamann solarnt@online.no	Bjørndals-grend 9	5171 Loddefjord	55 26 65 51		19.02.2003	1 år
Kariann Helland Johannessen Varamann kariann.helland@bergen.kommune.no	Vallalien 32	5227 Nesttun	55 13 99 93	55 56 57 45	19.02.2003	1 år

REDAKSJONSKOMITE

Hans Ordin Østebø red@ho.disnorge.no	Skogvegen 1D	5460 Husnes	53 47 61 66 907 56 032	53 47 53 59	20.02.02	1 år
--	-----------------	----------------	---------------------------	-------------	----------	------

WEBANSVARLIG

Einar Balle webmaster@ho.disnorge.no	Ås 16	5417 Stord	53 41 68 09 990 21 412			
--	-------	---------------	---------------------------	--	--	--

DIStreff

Alf-Egil Skjeldestad alfegil@lk59.com	Lyngbøkollen 59	5164 Laksevåg	55 34 77 61 926 16 077	56 31 60 93	20.02.02	1 år
---	-----------------	------------------	---------------------------	-------------	----------	------

VALGKOMITE

Jens Holst jehol@c2i.net	Hamrehaugen 8	5161 Laksevåg	55 34 58 50		19.02.2003	1 år
Willy Iversen wi-i@frisurf.no	Traudalen 33	5145 Fyllingsdalen	55 16 04 63		19.02.2003	1 år

REVISOR

Tor Hauge 2rhaug@frisurf.no	Asbjørnsensgt. 20	5053 Bergen	55 29 69 62		19.02.03	1 år
--	-------------------	----------------	-------------	--	----------	------

LOKALGRUPPE KVINNHERAD

Hans Ordin Østebø Leder kvinnherad@ho.disnorge.no	Skogvegen 1D	5460 Husnes	53 47 61 66	53 47 53 59	05.12.02	1 år
Lars Jostein Rørvik Nestleder ljr@c2i.net	Rørvikveien 5	5450 Sunde i Sunnhordaland	53 47 17 62		05.12.02	1 år

Vanskapt unge på Voss i 1734

den 22 Maji Winje Læst over Gulich Holes Drængebarn, Hiemedøbt af Ole Siursen Hole Kaldet Øjelff. Faddere vare Peder Olsen Hole, Botolf Pedersen Hole, Huusdræng ibid, Kari Hole, Gitzlow Larsdatter Hole. NB. dette barn havde synderlig legemligs feil og vanske af Moders Liv. Havde 7 tær paa højre foed og 6 tær paa venstre fod, der var ingen lægge. Men fodblade laae op ad Knæerne, dets Ansigtet havde ingen Næse, ej heller Næsebore, men drog Aanden besværligen igienum Munden, havde ingen himmel i Munden, Men ingen hoved Skalle bagen for Issen.

Dette er noe jeg fant i forbindelse med kilderegistrering av døpte på Voss. Året var 1734. Barnet fant jeg igjen samme år under gravfæstelse Winje 2den Søndag efft. 3tis. Ojell Gulichsen af Hole gl: 9 dage.

Renathe-Johanne Wågenes

Tillitsmannskonferansen april 2003

Som representanter for DIS-Hordaland var leder Renathe Wågenes og nestleder Jarle Hannisdal. Konferansen var på Hurdal. Tema: Kilderegistrering. Gravsteinsregistrering. Visjoner for DIS-Norge. Lokallagenes arbeid og

framtidsplaner. Medlemsbladet Slegt & Data. Registreringsprogrammet Augustus. Slike konferanser er viktig for å opprettholde kontakt med og høste erfaringer fra de andre lokallagene. Samarbeid er sentralt!

Har du E-Post adresse ?

Oppfordrer alle DIS medlemmene som ikke har registrert sin E-postadresse i DIS-Norge om å gjøre dette. Du kan registrere din E-postadresse på DIS-Norge sine web-sider under "DISadmin" eller send din E-postadresse til:

leder@ho.disnorge.no

DIS-Hordaland sender ut en del informasjon via e-post !